

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 132: Forslag til lov om inkassovirksomhed.
Af justitsministeren (Bjørn Westh).
(Fremsat 18/12 96).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Lissa Mathiasen (S):

Jeg vil godt på Socialdemokratiets vegne hilse det fremsatte forslag velkommen, og det gør jeg ud fra, at vi længe har fundet det påkrævet med et bedre regelsæt omkring inkassovirksomhed.

Alt for ofte har der været sager om det, man vel kan kalde gorillainkasso og lignende. Eller sagt på en anden måde, folk har oplevet at blive udsat for en helt uanstændig form for behandling i forbindelse med forsøg på inddrivelse af skyldige beløb, sager og oplevelser, som vi meget gerne ser, vi kan lægge bag os.

Forslaget lægger op til to hovedpunkter. For det første at der fremover skal foretages en egentlig godkendelse af den enkelte for at få lov til at drive inkassovirksomhed, hvilket vil sige, at der fremover skal foretages en egentlig vurdering af, hvorvidt indehaveren af et inkassobureau vil kunne udøve virksomheden på forsvarlig vis. Jeg er meget enig, når man fra justitsministerens side vurderer, at det vil kunne medvirke til at mindske antallet af inkassobureauer, som ophører eller går konkurs efter kort tid, og som klart er til skade for både kunder og andre kreditorer, ligesom det vil være muligt at sikre, at den ansvarlige har de fornødne kvalifikationer.

Anden del lægger op til at få sikret grundlæggende regler for, hvordan inkassovirksomhed skal udøves over for skyldneren og inkassobureauernes kunder. Også det initiativ synes vi er meget positivt. Det være sig dels i forhold til, at personale, som retter den personlige henvendelse til skyldneren, forlods også skal godkendes, dels at der bliver sikret en rimelig form, hvorunder den personlige henvendelse m.v. kommer til at foregå.

Vores håb er, at forslaget vil betyde, at ikke mindst mindre erhvervsdrivende fremover ikke vil opgive, som vi ved at mange gør, at inddrive mindre gæld hos private, fordi de simpelt hen betragter det som uoverkommeligt. Men jeg skal ikke lægge skjul på, at vores vurdering er, at

helt godt bliver det her område ikke, før næste etape, som der for tiden arbejdes med i Justitsministeriet, er færdig. Her tænker jeg selvfølgelig på småsagsudvalget, som justitsministeren har nedsat, og som meget gerne skulle komme med et bud på, hvordan vi kan få en forenklet procedure omkring inkassovirksomhed samt en hurtigere, billigere og enklere behandling ved domstolene af småsager.

Men med det foreliggende forslag med de to hovedpunkter tror vi, som også justitsministeren lægger op til, at vi skulle kunne nå noget, der ligner, som vi kender det fra andre områder, god inkassoskik. Det er en fremgang, som vi hilser velkommen, og som vi absolut kan støtte.

Erling Oxdam (V):

Venstre har bemærket, at lovforslaget er fremsat på grundlag af betænkning nr. 1321 i 1996 om inkassovirksomhed med mange berørte foreninger, bl.a. Advokatrådet, med i gruppen.

Vi har også bemærket, at der i øjeblikket er adskillige regler, der på udmærket måde hindrer misbrug af forskellig art på dette område. De nævnes også i bemærkningerne, men jeg kan lige nævne, at der er vinkelskriverloven, hvor det er politiet, der kan gribe ind, markedsføringsloven, hvor det er Forbrugerombudsmanden, der kan skride ind. Der er bogføringsloven og også regnskabsloven, og der er Dansk Inkasobrancheformings medlemsregler om god inkassoskik. Så er der selve retsplejelovens bestemmelser for advokater, så er der lov om banker og sparekasser, hvor det er Finanstilsynet, og så er der selve straffelovens forskellige bestemmelser.

Alle disse bestemmelser må være tilstrækkelige til at beskytte såvel kreditorer som debitorer mod misbrug. Venstre kan derfor ikke uden videre sige ja til forslaget, og vi mener, at mange spørgsmål må opløres i Retsudvalget.

Og jeg vil så sige, at som praktiserende advokat ved jeg jo, hvor svært det kan være at inddrive fordringer ad retslig vej; det nævnte fru Lissa Mathiasen også. Der er jo kun stævninger og fogedforretninger og konkurserklæringer og begæring om tvangsauktion. Egentlig udenretlig inddrivelse giver vi os nødig af med.

Jeg kan dog sige, at jeg som ung fuldmægtig selv har været ude og hente afdrag hos debitorer efter aftale med disse, men denne fremgangsmåde går jo ikke i længden; den er for dyr og for tidkrævende. Selv om den stadig i visse tilfælde kan siges at være effektiv, så må en del